

Pozdrav ze Křtin

ročník 13.

2/2002

Milí mariánští ctitelé!

Jsem rád, že vás mohu pozdravit. Ve svém srdci na vás myslím a pamatuji.

Dostáváte do rukou nový „Pozdrav ze Křtin“. Najdete v něm vzpomínky těch, kterým naše poutní místo přirostlo k srdci a mnoho znamenalo a znamená pro jejich život. Jsem přesvědčen, že jejich zážitky potěší i vás. Snad někoho povzbudí k napsání podobných osobních zkušeností.

Letošní putování k Panně Marii Křtinské bylo opět bohaté. Zaslouží si, abychom si je stručně připomněli. Mnozí jste byli při tom, jiní se prostřednictvím „Pozdravu“ dozvíte, co se na zdejším poutním místě letos událo.

Také se seznámíte, co chystáme v dalším poutním období. Jako obvykle přidáme i potřebné informace.

S některými se ještě setkáme u Panny Marie Křtinské, na poutním místě tolik obdivovaném a často nazývaném: „Zjevení Boží slávy“, „Úžasné místo!“, „Překrásné místo klidu a lásky“.

Mnoho krásných chvil, plných lásky, radosti a pokoje vám u trůnu Panny Marie Křtinské vyprošuji
a zplna srdce žehnám

P. Tomáš Prnka, duchovní správce

Před osmdesáti lety zemřel zdejší dlouholetý farář Bernard Pátek.
Uvádím zápis z knihy: Pořad služeb Božích r. 1922:

Bernard Pátek,
konsistorní rada a farář
ve Křtinách,
zemřel dne 19. července 1922,
raněn mrtvicí souděni pro operaci
křtily v nemocnici Wilordmýsl Bratři
v Brně. Pohřben 22. července 1922
ve Křtinách. R. I. P.

P. Bernard Pátek se narodil 28. června 1851 v Brně. Jeho otec byl kostelníkem u sv. Jakuba v Brně, jmenoval se Ferdinand a vodíval poutníky na poutní místa. Jeho matka Marie roz. Bílá.

Na kněze byl vysvěcen 26. července 1875 v Brně. Od 9. září 1875 byl ustanoven kooperátorem v Mor. Budějovicích. Roku 1877 kooperátorem v Brně-Zábrdovicích, farářem v Ochozi od 26. února 1880. 28. června 1892 v den svých narozenin byl presentován od tehdejšího majitele křtinského pana Mořice šlechtice Teubera na faru křtinskou a dne 3. července 1892 před polednem jako farář Křetínský investován. Dne 24. prosince 1902 jmenován konsistorním radou.

V zápise z 23. 7. 1922 čteme: „Praskla struna, jež po 30 roků zněla nám hymnus sladěných tónů vpravdě kněžské činnosti a práce, rozbit zvon, jenž hlaholil nám po 30 roků harmonii Božských pravd Kristových, zlomen květ, jenž mezi námi po 30 roků šířil líbeznou vůni vzácných vlastností vzorného charakteru člověka, přítele, kněze. Váš duchovní otec, vldp. rada křtinský Bernard Pátek zemřel. Osiřela vaše farnost, osiřela poutní vaše svatyně, zbavena svého dlouholetého, nadšeného strážce. Prozatímním správcem je ustanoven dosavadní zdejší kaplan, vldp. František Hanzl. Nezapomínejte v modlitbách na zemřelého, modlete se zároveň, aby Pán poslal na osiřelou vinici služebníka opět věrného.“

Vzpomínka na křtínskou pouť

Kdybyste se podívali do poutního kalendáře ve Křtinách, zjistili byste, že každoročně začátkem července přicházejí do Křtin poutníci z malé vesničky Tištín, kde jsem se narodila. Stejně tomu bude i letos. Moje vzpomínka na tuto pouť je stará více jak tři čtvrtě století.

Jako děti jsme se na pouť vždycky moc těšily. Byla to jedna z největších událostí roku, na kterou se vesnice dlouho připravovala, vždyť pouť trvala dva dny. Náš průvod tvořený vozy a kočáry vyjížděl z Tištína přes Ivanovice na Hané do Vyškova.

Tady pro většinu z nás začala její pěší část. Dodnes si vzpomínám na množství jahod, které jsme cestou do Bukovinky a dál do Křtin v lese trhali.

V čele průvodu nesli ministranti kříž a korouhvičky, potom šly družičky a mládež, za nimi ženy a muži. Zpívali jsme mariánské písničky. Předříkávač vždy kousek písně hlasitě přednesl a procesí ji po něm přezpívalo, nebo jsme se modlili růženec.

Když už jsme se blížili do Křtin, nastal velký shon. Maminka pro mne i sestru nesla celou cestu vyžehlené bílé šaty a tak jsme se musely převléknout a about. Křtínský kostel nás vítal vyzváněním zvonů. Byla to krásná a slavnostní chvíle. Místní kněz nás přivítal a my jsme se vydali hledat nocleh. V chalupách na slámě, někdy i v hospodě na hůře.

Jídlo na cestu nesla miminka s sebou, nejčastěji chleba a tvaroh utřený s máslem a buchtu. Pro nás malé bylo velkým zážitkem, když jsme ve Křtinách v hospodě u Pásků mohli jít na polévku.

* * * * *

Druhý den byla mše svatá. Někteří z poutníků vystoupali kostelní schody na kolenou. Nás, děti, nejvíce přitahovalo množství stánků na náměstí s cukrovými růženci, piškoty, obrázky a občerstvením.

Má mladší sestra mi připomněla ještě jednu věc. Ve Křtinách jsme tradičně potkávali i poutníky z německých vesnic. Ženy v tom průvodu byly oblečeny celé v černém a měly oranžové punčochy. My jsme se modlili česky, oni německy.

Na zpáteční cestě pro nás přijely vozy až do Račic. Doma nás přišli přivítat snad všichni rodinní příslušníci, jako bychom se vraceli z Ameriky. My jsme přijížděli opálení a plni dojmů, které nám vydržely až do zimy. Každému jsme také vždy přivezli něco na památku.

Nejslavnější pouť do Křtin se konala v roce 1926. Procesí neslo do kostela dar – obraz namalovaný místním malířem pokojů, panem Adamčíkem. Na pořízení obrazu se skládala celá vesnice. Je na něm vyobrazen tištínský kostel a nad ním Panna Maria s Ježíškem. Když mi bylo 86 let, byla jsem ve Křtinách naposledy. Náš obraz má v kostele stále své čestné místo. To mne velmi dojalo.

Možná jsou v mém vzpomínání nějaké nepřesnosti, ale to víte, paměť si s námi zahrává. Pro mnohé z vás je to už opravdu kus historie.

Napsala Marie Kostihová z Brna. Původně uvedeno v „Týdnu u nás“.

Křtiny 1968

Přišlo jaro roku 1968. V kostele u sv. Jakuba v Brně byla na vývěsce zpráva: Pan biskup Karel Skoupý se vrátil z dlouholeté internace a ujal se opět svého úřadu na biskupském stolci na Petrově. Na oznámení stálo, že chce při mši svaté o svatodušní neděli poděkovat Panně Marii Křtinské za šťastný návrat do své diecéze v Brně.

Byla svatodušní neděle. O půl 10. hodině se rozezněly křtinské zvony. Proud poutníků zesílil. Když se před desátou rozezvučely zvony podruhé, vyšel pan biskup v průvodu družiček ze křtinské fary. Z krušpánku a barvíнку měl upletený několika metrový věnec, který byl protkán poupátky z růží. Otec biskup kráčel uprostřed. Krojovaná kapela mu hrála na cestu do kostela píseň „Máti Páně přesvatá“.

Když poutníci uviděli tvář naplněnou láskou a pokorou, všichni zjihli radostí. Všichni viděli, že mnohaletá internace se na něm podepsala. Ztěžka vyšel po schodech ke kostelu, kde ho uvítal křtinský farář. Varhany se naplno rozezvučely a kostel zahřměl zpěvem písně „Chválu vzdejme, Moravané“, kterou složil bývalý křtinský farář Bernard Pátek. Pan biskup zářil radostí. Poklekl u oltáře a začal se vroucně modlit. Všichni s ním prožívali tuto tichou chvíli díkyvdání.

Když povstal, zazněla píseň „Ejhle oltář Hospodinův září“. Pan biskup usedl na sedes pod Ukřižovaným a radostně pozoroval ty, kterým zasvětil svůj život a oni mu i Panně Marii zůstali věrni i přes všechny nástrahy a překážky. V kázání se svěřil poutníkům, jak rád již od mládí chodil do Křtin o svatodušní neděli na pouť. Dokonce jako chlapec několikrát jel se svými rodiči na voze a když povyrostl, chodil s procesím a mnohokrát putoval třicetikilometrovou cestu z Lipůvky do Křtin pěšky. „A nyní, když už mě opouštějí síly, vracím se na toto poutní místo, posvěcené kroky soluňských bratří, kteří dali obci i jméno.“

Projevil také radost nad tím, že vidí kolem sebe tolik mladých lidí a dětí a že přišli z lásky k Panně Marii. Ke konci kázání se zdálo, jako by se s Pannou Marií loučil a byl ve Křtinách naposledy – za tři roky nato zemřel. Na závěr bohoslužby se nesla chrámem jeho oblíbená píseň „Maria, Maria, nad slunce jasnější, nad měsíc krásnější“. Když všem přítomným požehnal, pomalu odcházel a k tomu zněla chrámem píseň „Otče náš, vyslyš nás, zachovej nám národ náš“.

Odpoledne bylo požehnání a Te Deum a po něm otec biskup znovu promluvil k poutníkům. Všechny potěšil, že se bude opět konat ve farnostech birmování. Zavzpomínal na všechny poutníky, kteří do Křtin putovali a nezapomněl ani na Šebestiána Kubínka, apoštola dobré knihy, z Blažovic. Vždy končival svou dlouhou pouť po mariánských poutních místech ve Křtinách. Zde před sochou Panny Marie proklečel mnoho hodin, aby načerpal nové síly pro další cestování. Po promluvě se otec biskup rozloučil s poutníky. Ti mu zpívali na cestu píseň „Ó Matko Páně, Matko rajských krás“.

*Vzpomínka uvedena v letním Pramínku
autor Alois Benda*

Pouť brněnské mládeže do Křtin

Ve středu 8. května se uskutečnila tato tradiční a mezi mladými Brna a okolí známá pěší Pouť, jako jedna ze dvou hlavních akcí brněnského děkanátu. Označení „tradiční“ je opravdu na místě, protože letos byla uspořádána již po sedmé mladými ze skupiny Elpis. Ta sdružuje zástupce mládeže jednotlivých farností města Brna.

Účastníci letošního putování vyrazili po skupinkách z místa srazu - okrajové městské části Brno-Lesná. Hned v úvodu byli přivítáni generálním vikářem brněnské diecéze Mons. Jiřím Mikuláškem, který mladé každým rokem svým jménem na tuto Pouť zve. Letos pozvání přijalo něco přes 200 mladých.

Mottem letošní Pouti se stal úryvek z Matoušova evangelia: „Vy jste sůl země. Vy jste světlo světa.“ - tedy motto, které pro tento rok vyhlásil pro světové setkání mládeže v Torontu Svatý Otec. Poutníci dostali na cestu zajímavý úkol: přijít na to, jak být v současné době tou solí země a světlem světa. Zamýšlet se a diskutovat měli možnost ve svých skupinkách vedených vždy animátorem. Na pomoc jim byl dán vzor člověka, který to již kdysi dávno dokázal zcela beze zbytku - Panna Maria.

Ve světle jejího života tedy hledali recept pro to, jak to dokázat v dnešní době. Své postřehy potom měli možnost prezentovat v odpoledním programu ve Křtinách.

Ta letošní Pouť byla také plná symbolů. Kromě tradiční nůše a Poutního kříže, posvěceného v loňském roce bývalým apoštolským nunciem v ČR arcibiskupem Giovannem Coppou, byla nesena sůl - symbol pravé a nezkažené víry a světlo - symbol touhy po pravdě a plnosti života. Každá skupinka měla po trase tu výsadu nést v čele průvodu tyto symboly specifické pro letošní rok danou část cesty. Novinkou byl také symbol poutnické hole a vlastně celé postavy poutníka, který šel vždy pár kroků před výpravou a ukazoval jim tak cestu.

Ve Křtinách mladé přivítal na vstupním schodišti do utichajících zvonů místní otec Tomáš Prnka. Vyjádřil radost nad tím, že tato tradice poutí mladých je stále živá a rozrůstá se. Důkazem toho je i rozšíření této akce pro sousední děkanáty, které také putovaly svými trasami tak, aby se všichni společně sešli právě ve Křtinách a mohli alespoň jednou v roce být takto pohromadě a zažít jednotu církve.

Vrcholem celé Poutě byla koncelebrovaná mše svatá za účasti několika kněží, mladých poutníků, ale i těch, co přišli či přijeli jen na tuto mši. Otec generální vikář v homílii reagoval na závěry úkolu mladých a přidal několik svých postřehů, jak se inspirovat životem Panny Marie pro situace současného života.

V závěru mše svaté vystoupili přítomní čtyři delegáti nedávno skončeného Celostátního fóra mládeže ve Žďáru nad Sázavou a seznámili přítomné s jeho průběhem a závěry.

Nakonec tedy nezbyvá než vyjádřit díky všem „poutníkům“, kteří tvořili opět neopakovatelnou atmosféru pěšího putování krásnou sluncem prozářenou jarní přírodou, a tak odpověděli na pozvání společného prožití tohoto dne. Dík patří i mladým z okolí, kteří zareagovali na výzvu setkání sousedních děkanátů. Během roku se snad tato myšlenka ještě více rozšíří a dojde svého naplnění i s ostatními mladými čtyř děkanátů kolem Brna 8. května 2003. A kdo by se chtěl dovědět více, popřípadě se podívat na fotky, tak vše najde na internetových stránkách www.katolik.cz/elpis v rubrice Děkanátní akce.

Poděkování

Chci Vám poděkovat za vaše dopisy a pozdravy.

Krásný pozdrav z Říma nám poslal bývalý apoštolský nuncius arcibiskup Giovanni Coppa. Cituji:

Roma 5. června 2002

Nejdůstojnější, milý otče Tomáši!

Děkuji Vám srdečně za Váš pozdrav z hlavního poutního dnu ve Křtinách. Bylo to pro mne velmi krásné a vzpomínal jsem znovu na všechny pouti u Vás.

Pozdravuji všechny, kteří podepsali kartičku. A děkuji také moc za krásné fotografie. Zaplať Pán Bůh.

V modlitbách spojený s Vámi a se všemi

+ Giovanni Coppa

Z farnosti, kde onemocněl duchovní správce. „Proste s námi za jeho uzdravení. U Vás to spíš Panna Maria Křtinská uslyší a snad nás vyslyší“.

„Děkuji za zasláné „Pozdravy ze Křtin“. Moc mě vše zajímalo, přečetla jsem vše a mám radost, jak krásně vše vedete u Matky Boží Křtinské. Prosím Vás o modlitbu pro celou mou širokou rodinu. Mám 17 pravnoučat. Je mnoho starostí a křížů. Děkuji mnohokrát“.

Díky také mnohým novomanželům za pozdravy ze svatební cesty i za radostná oznámení narození jejich dětí.

Vzpomínky od poutníka z Čehovic

Pouť do Křtin bývala pro nás – omladinu velká slavnost, na kterou jsme se těšili od jara. Z nádraží z Čelčic jsme jeli do Vyškova vlakem. U nádraží ve Vyškově jsme se seřadili za ozdobeným křížkem a přes Drnovice, Račice šli dále pěšky za zpěvu mariánských písní celou cestu lesem. V Bukovince jsme šli na ofěru a po chvíli odpočinku pokračovali do Křtin. Cestou nás doprovázel jeden rolník s koňmi a povozem, který nám vezl jídlo a věci a v případě únavy si mohli starší lidé na voze i chvíli odpočinout.

První cesta ve Křtinách vedla do kostela, abychom se poklonili Panně Marii a poděkovali za šťastnou cestu a za všechna dobrodiní. V kostele byla pro nás sloužena mše sv.

Ubytování jsme byli naproti kostelu, kde bývala pekárna. Brzy ráno jsme šli ke svaté zpovědi a potom byla mše svatá. Starší lidé zůstali až do poledne v kostele. Po obědě jsme se seřadili a šli do Sloupu, kde jsme měli další pobožnost. Ráno po mši sv. jsme se vydali na zpáteční cestu lesem přes Otínoves až do Myslejovic, kde na nás čekali naši vesničané s kočáry a povozy, aby si nás, unavené, odvezli domů.

Tyto pouti jsem konával až do doby, kdy jsem narukoval na vojnu. Byly to nezapomenutelné zážitky. Teď jezdím s dětmi a vnoučaty.

Z našich poutí

Po celý měsíc květen zněly na našem milém poutním místě mariánské chvály a zpěvy. Přicházeli poutníci zblízka i z daleka. Přicházeli pěšky, na kolech auty, autobusy. Všem bylo u nebeské Matky moc dobře.

1. května jsme pokračovali v desetileté přípravě na velké jubileum křtinské, které nám stále připomíná nápis na opravené kapličce v Bukovince: „Zde se roku 1210 zjevila Panna Maria Křtinská“. Dá-li Pán Bůh se zde opět v roce 2003 sejdem.

Hasičská pouť

V neděli 5. května 2002 měli hasiči ve Křtinách svoji pouť. Bylo zastoupeno více než dvacet hasičských jednot. V 10 hodin vyšel slavnostní průvod od koupaliště ke kostelu, kde v 10.30 se slavila poutní mše svatá. Všechny účastníky přivítal místní starost Ing. Stanislav Klíma, po mši svaté všem poděkoval krajský hejtman Ing. Stanislav Juránek, který jako lektor přečetl druhé čtení. Odpoledne za mírného deště jsme sledovali ukázky staré i současné hasičské techniky. Celou slavnost doprovázela mládežnická dechová hudba Bivojanka z Jedovnic. Již teď se teď se těšíme na další hasičskou pouť 4. května 2003.

1. jarní pouť

11. a 12. května jsme za krásného počasí a za velké účasti slavili první jarní pouť. V sobotu jsme uvítali tradiční poutníky z Břestu (kolem oltáře procesí čítalo 384

poutníků), Hulína, z Benešova, Veselí nad Lužnicí, Dolních Dunajovic, Poštorné, Šternberka, z Dambořic, Fatimský apoštolát, Boskovic a další. Mnozí z poutníků připutovali pěšky. Zasloužili by si poutnický pamětní list.

V neděli 12. května za velké účasti poutníků – z Pavlovic u Kojetína, Jesence, Pivína, Čehovic, Pustiměře a dalších sloužil mši svatou novoříšský opat Marian Rudolf Kosík OPraem. Při hrubé mši svaté a při odpolední pobožnosti zpíval vysokoškolský umělecký pěvecký soubor z Pardubic. Dirigentka souboru s nadšením prohlásila: Zpívali jsme na mnoha místech, na zámcích, v tuzemsku i v zahraničí, ale nikdy na tak krásném místě jako ve Křtinách.

Hlavní pouť 19. května

Již v předvečer hlavní pouti se náš chrám téměř zaplnil. Hlavním celebrantem byl blanenský pan farář Jiří Kaňa, kázání pronesl jeho kaplan Pavel Kafka. Po večerní mši svaté tradiční světelný průvod přes ambity a kapli svaté Anny. Doprovázela nás hudba z Lipové. Na Hod Boží svatodušní jsme v zaplněné mariánské svatyni přivítali vzácného poutníka apoštolského nuncia Mons. Erwina Josefa Endera. Bohoslužba slova zazněla česky, bohoslužba oběti latinsky. Kázání pronesl apoštolský nuncius německy, které bylo česky tlumočeno. Zazněly podnětné myšlenky o působení Ducha svatého. Z kázání uvádím:

„Přijíždím k vám dnes o slavnosti letnic s obzvláštní radostí, abych společně s vámi oslavil tento velký svátek církevního roku. Panu faráři a rektoru této mariánské svatyně děkuji za přátelské pozvání. Od srpna minulého roku, kdy jsem se ujal úkolu zástupce Svatého otce ve vaší zemi, tj. před devíti měsíci, je to dnes má první účast na pouti k milostnému obrazu Matky Boží. Víím, jak moc byl s tímto poutním místem spjat můj předchůdce, arcibiskup G. Coppa. Rovněž je nám všem známa velká láska a úcta našeho nynějšího Svatého otce Jana Pavla II., k Panně Marii, matce našeho Pána. Jeho heslo zní: ? Totus tuus – Jsem zcela tvůj, Maria!“

Odpoledne jsme spolu s apoštolským nunciem chvalozpěvem: „Bože chválíme Tebe“ poděkovali za krásné chvíle u trůnu Panny Marie Křtinské. Ale tím hlavní pouť ještě neskončila. Připutovali poutníci ze šlapanické farnosti. Mši svatou pro ně sloužili jejich kněží.

Orelská pouť

Poslední májová neděle patřila orlům a orlicím župy dr. Jana Sedláka. Průvod s orelskými prapory doprovázela „Dambořanka“, která hrála i v kostele při poutní mši svaté. Odpoledne pak pokračovala pouť na orelské základně v Bukovině.

Vpravdě bohatý mariánský měsíc máj Panny Marie Křtinské.

Ani v červnu neutichly mariánské chvály. Velmi navštívena vyškovská pouť, kterou vedl vyškovský děkan Antonín Šefek. Bohoslužbu obohatil vyškovský chrámový sbor a schola. Krásně vyzněla i odpolední adorace.

Závěr měsíce června patřil hanácké pouti. Sešli se poutníci z Hané, ze Sloupu a z jiných míst. Ve zpovědnicích bylo snad rušněji než o hlavní pouti. Sloupští a ivanovičtí tradičně připutovali se soškami Panny Marie, s družičkami a muži ze Sloupu se starobylym praporem. Hlavní mši svatou sloužil ivanovický pan farář P. Miroslav Hřib. Sloupské poutníky přišel pozdravit jejich pan farář P. František Kozár a pan kaplan P. František Putna.

Chci také připomenout tradiční pouť z farnosti Tištína. Mši sv. pro ně sloužil jejich rodák P. František Krejsa. Tištínští mu popřáli k jeho stříbrnému kněžskému jubileu. Další mše svatá patřila lipoveckým, pro které sloužil mši svatou také jejich pan farář P. Josef Šiška.

Co píše tyto řádky, již se těšíme na svatoanenskou pouť, kterou budeme slavit již za několik dní.

Ještě se zmíním o děkovné bohoslužbě, kterou slavil P. Lukasz Szendzielorz z Blučiny. Připutoval s dětmi, které byly u 1. svatého přijímání.

V neděli 14. července 2002 jsem se zúčastnil v Blažkovicích vzpomínkové bohoslužby věnované výročí 120 let od smrti Šebestiána Kubínka. Byl velikým křtinským poutníkem. Do Křtin přinesl řadu knih, které uchováváme ve farní knihovně.

Pěší putování

Pěší poutníci do Říma zvou mládež, rodiny a každého na pěší pouť na Velehrad.

Trasa putování:

Pondělí	19. srpna	Žďár n/Sáz. – Velké Meziříčí
Úterý	20. srpna	Velké Meziříčí – Tišnov
Středa	21. srpna	Tišnov – Křtiny
Čtvrtek	22. srpna	Křtiny – Milonice
Pátek	23. srpna	Milonice – Klimentek – Buchlovice
Sobota	24. srpna	Buchlovice – Velehrad, kde bude ve 12 hodin mše sv. a v 16 hodin závěrečné požehnání

POZOR – ZMĚNA!!!

Svatohubertská pouť se překládá ze 3. listopadu na 10. listopadu 2002. V 10.30 hodin budeme slavit svatohubertskou mši. Zazní lesní rohy a myslivecké zpěvy. V kostele bude umístěna socha sv. Huberta počítáme i se speciální lesní výzdobou.

Srdečně zveme!

Tradiční svěcení květin a bylin připadá na neděli 18. srpna. Bude k dostání náš čaj „Pozdrav ze Křtin“. Možná vydáme i speciální bylinný čaj k této pouti. Po mši sv. bude v ambitech připravena ochutnávka různých bylinných čajů. Připraví „Rosa canina“. K svěcení si přineste květiny a byliny.

Dušíčkovou pout' plánujeme na 20. října 2002 za účasti strahovského opata Michaela Pojezdného OPraem. O dušíčkové pouti vyvěšujeme úmrtní oznámení (parte), jak je nám během roku posíláte.

Pokračujeme v pobožnosti prvních mariánských sobot. 7. září uvítáme poutníky z Čejkovic a okolí, 5. října z Moravských Prus, Bosonoh a další, 9. listopadu z Brna–Králova Pole a 7. prosince pobožnost spojenou s mikulášskou nadílkou povede P. Pavel Kopecký, děkan z Letovic. Začínáme vždy v 15.30. Díky za pokrmy, které přinášíte a požehnané pak rozdáváme. Můžete si napsat i prosby, které pak položíme na oltář.

Fatimské pobožnosti v novém kostele v Březině pokračují: v úterý 13. srpna za účasti P. Miroslava Parajky a jeho farníků. V pátek 13. září pobožnost povede P. Václav Novák, farář v Budišově a Pyšelu. V neděli 13. října zakončí novoříšský opat P. Marian Rudolf Kosík OPraem. Začínáme v 17.30 hod.

Za všechny Vaše modlitby, Vaši přízeň, Vaše dary upřímně Pán Bůh zaplat'. Na dobrodince pamatujeme u Panny Marie Křtinské. Náš běžný účet u ČS Blansko č. 1361998309/0800. Na požádání pošleme složenky.

Rádi zveřejníme Vaše zprávy o pouti do Křtin. Napište své zkušenosti a zážitky. Zašlete je na naši adresu a v příhodný čas uvedeme v našem „Pozdravu“.

Dáváme do tisku náš oblíbený nástěnný kalendář. Část nákladů zašleme opět našim českým krajanům do rumunského Banátu.

P o z o r ! Od 22. září 2002 naše nové telefonní číslo: 516439189.

Vydává Římskokatolická farnost, 679 05 Křtiny
Odpovídá P. Tomáš Prnka. r.č. MK ČR E 11435.